

αὐτὴν κερά Ζανμπέτα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μισέρ Θω / μᾶς Μιχαλίτζης λέγοντας
 ἢ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Ζανμπέτα πὼς τὸν σπιτότοπον ποὺ ἐγόρασεν / ἀπὸ τὸν μαστρὸ
 Λογίζον τὸν Γγιούλιο καὶ τὸν ἀγέραν τοῦ αὐτοῦ σπιτότοπου ποὺ εἶναι ἀπὸ τοῦ
 συνβίου της / τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Ἀνδρέα ὁποῦ ἦτανε ἄλλοτε σπίτια τέλεια,
 ἀμὲ / τώριν εὐρίσκονται ἔρημα / καὶ χαλάσματα εὐρισκόμενα εἰς τὸ Μποῦργον
 εἰς τὸ μέρος τῶν σπιτιῶ τοῦ ἄνωθεν μισέρ Θωμᾶ καὶ / σύνμπλιά του καὶ σύνμπλια
 τοῦ μισέρ Μανωλάκη Διακονόπουλου καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ ὁποῖ / α κατώ-
 γιν καὶ ἀνώγιν καθὼς εὐρίσκονται χαλασμένα μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
 πᾶ / σαν τος ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον ἢ αὐτὴν κερά Ζανμπέτα τὰ δίνει καὶ παρα-
 δίνει τα καὶ πουλεῖ τα / τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου μισέρ Θωμᾶ ο διὰ ρεάλια τέσσεραν
 ἦτοιν νούμερο 4/ καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἃ / ναμετάξυν τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεά-
 λια τὴν τιμὴν τῶν αὐτῶν σπιτότοπων καθομολογᾷ ἢ αὐ / τὴν πουλήτρην ἢ κερά
 Ζαμπέταν πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν ταν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἃ / γορα-
 στὴν καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον παραδίδοντάς /
 του ταν ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι ἐδικάν του τῆς ἐξουσίας του νὰ τὰ κάμη καὶ
 νὰ τὰ κτίσῃ ὡς / θέλῃ καὶ βούλεται ὡς σπίτια ἐδικάν του καὶ ἀγοράν του. Καὶ
 διὰ κανέναν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε / εὐρεθῇ τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν
 δικαιώματα διὰ τοὺς αὐτοὺς σπιτότοπους / ὁμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτρην ἢ
 κερά Ζανμπέταν καὶ τὰ καλάν της νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντε / φεντέρην τὸν ἄνωθεν
 ἀγοραστὴν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας που / λη-
 σίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δύο ἦτοιν 2/ ὁ ἀνηλο-
 γήσας νὰ / τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ παρὼν πουλησία νὰ ἔχῃν τὸ κύρος καὶ ἀνέ-
 κοπτον καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον / τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι
 καὶ ἀνεπαμένονι παρακαλώντας / καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ
 χειρὸς τος.

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισσουργὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε ++

/ — Ἀρντίζιος Ντζανέτος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

548

Ἀγοραπωλησία

φ. 294r-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 26/ εἰς
 τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὕ / πογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν πᾶ / κάτωθεν δύο μέρην

τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Δημήτρης Γιαμπού / ρας τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Μανώλης υἱὸς ποτὲ Γεωργίου τῆς Βασιλικῆς λέγοντας ὁ αὐ / τὸς κύρ Μανώλης πὼς ἔχειν ἐμισὸν χωράφιν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Παράμπουλο καὶ τὸ ἄλλο ἐ / μισὸν ἔχειν ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης καὶ γροικᾶται ὅλο ἓνα εὐρισκόμενο εἰς τὴν τοποθεσίᾳ / τῷ Ζιργιῷ σύνμπλιο τῆς Κουλουροῦς καὶ τοῦ ποτὲ Πετινιέρουν τῶν ἀμπελιῷ καὶ σύνμπλιο τῆς / Κουκκίστρες τὸ ὁποῖο ἐμισὸν χωράφιν ὁποῦ εἶχεν καὶ ἐκουμαντάρηζεν ὁ ἄνωθεν Μανώ / λης ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνειν καὶ παραδίνει τον καὶ πουλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν Δημητρίου ο διὰ / ρεάλια τέσσεραν καὶ τρία κάρτα ἡγου 4 3/4 / νέτα καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν / τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεάλια καὶ τὰ τρία κάρτα τὰ ἐμέτρησεν ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλα / βέν τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ ἄνωθεν πουλητῆς ὁ κύρ Μανώλης καὶ κρᾶζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ / ἀγοραστῆν τοῦ κύρ Δημήτρη νὰ τὰ κάμην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά[ν του που] / λή- σουν χαρίσειν πουρκοτάξουν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν γκαι- ρὸν [ὁποῦ] / ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ δώσιν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψιν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸ [πρᾶ] / μα ὁμπλιγᾶρεται ὁ αὐτὸς πουλητῆς καὶ τὰ καλάν του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην [κλή] / ρονομικῶς εἰς πᾶσαν ἐνάντιο ποῦ ἤθελε λάχειν διὰ τὸ λεγόμενον πρᾶμα. Ὁθεν εἰς [βε] / βαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίᾳς βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια / δύο ἡμισυν ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζη- μιοῦται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνον / τας ἢ παρὼν πουλησία νὰ εἶναι βεβαία καὶ ἀμεταποίητην παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους / μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Γεώργης ὁ Τάγαρης μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρᾶ στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

549

Μαρτυρία

φ. 295^r

/ [] τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπο- γράφοντος / [νοτα]ρίου ὁ κύρ Ἰωάννης Χαντζάκης καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς τὸ πρᾶμα τοῦ ποτὲ Γιοζέφην Κο / [ρο]νέλλου ὁποῦ ἔχειν ἀπὸ τὸν Μπονάνον τὸ κάνει κουντουβερνικὸν καθὼς τοῦ τόδωκε ὁ ποτὲ / Γιοζέφης καὶ γνωρίζει τὴν ἀρχόν-

